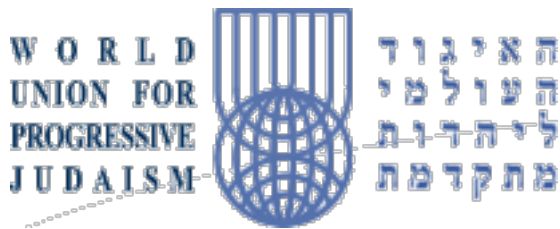

5774

Torah from Around the World

Rabbi Jisjmaël zegt: Wees soepel met je meerderen, en geduldig met een jongere, en ontvang iedereen met vreugde.

Pirké Avot 3:12 [Spreuken over de Fundamenten, uitgave Amphora Books]

Sjabbat 31 mei 2014 / 2 siewan 5774: Naso, Bemidbar/Numeri 4:21 – 7:89

Tanach: blz. 270 - 282

Haftara : Sjoftiem/Richteren 13:2-25

Tanach: blz. 516 - 518

Commentaar: rabbijn Danny Burkeman, The Community Synagogue, Port Washington, NY

Vertaling: Rachel Reedijk

[Het Engelse origineel](#)

Als stellen zich voorbereiden op het huwelijk, moeten er tal van vragen beantwoord worden i.v.m. de huwelijksluiting. Welke muziek willen ze, wat zijn de kledingvoorschriften, wat is een geschikte accommodatie? En er zijn 101 andere zaken die geregeld moeten worden. In de aanloop naar het huwelijk is echter een van de belangrijke vragen, die consequenties zal hebben voor de langere termijn, wat zij met hun namen willen doen. Een generatie of twee terug was dit niet echt een kwestie; de vrouw was degene die van naam veranderde, zij nam zonder uitzondering de familienaam van haar man aan. Vandaag ligt dat niet meer zo eenvoudig. Sommigen veranderen, anderen doen dat niet. Sommigen kiezen voor het verbindingsstreepje, weer anderen kiezen compleet nieuwe namen. Er zijn erg veel keuzemogelijkheden, en je kunt vandaag de dag niet meer stellen dat één optie de duidelijke voorkeur heeft.

Ik denk dat er voor- en nadelen kleven aan alle bestaande naamopties. In theorie is het verbindingsstreepje een hele sympathieke optie. Het biedt de mogelijkheid om te laten zien dat twee families één worden, als de namen worden samengevoegd. Het probleem met deze optie is dat dubbele namen vaak een mondvol zijn. Als wij zoiets zouden doen, zouden onze achternamen uit 18 letters bestaan. Het is uit joods oogpunt erg interessant, maar lastig om

dit allemaal op te schrijven. Je kunt je voorstellen dat het in volgende generaties nog gecompliceerder wordt om dubbele namen met elkaar te verbinden.

In het Jodendom zijn namen altijd belangrijk geweest. In het begin van de geschiedenis van ons volk, als Abraham door God wordt opgeroepen, wordt hem verteld dat God zijn naam groot zal maken: „Ik zal je tot een groot volk (*goj gadol*) maken.” (Beresjiet/Genesis 12:2) God veranderde de namen van Abraham, Sara en Jacob op een aantal momenten in ons verhaal, en gaf een raadselachtig antwoord op Mosjé's vraag naar Gods naam door te zeggen: „Ik ben die er zijn zal.” (Sjemot/Exodus 3:14) Grote namen zijn dit niet noodzakelijkerwijs op grond van de naam als zodanig, eerder gaat het om de associaties die de naam bij mensen oproept.

In de sidra van deze week lijkt God echter een nieuw stadium in te gaan met onze nominale relatie. Net voordat Mosjé „de laatste hand legt aan de bouw van de tabernakel” (Bemidbar 7:1), zegt God tegen Mosjé: „Zeg tegen Aron en zijn zonen: zo zul je de Jisraëlieten zegenen,” (Bemidbar 6:23), om vervolgens de priesterzegen te introduceren: „Moge de Eeuwige u zegenen en u beschermen, moge de Eeuwige het licht van Zijn gelaat over u doen schijnen en u genadig zijn. Moge de Eeuwige u zijn gelaat toewenden en u vrede geven” (Bemidbar 6:24-26). Deze formule wordt tot op de dag van vandaag gebruikt. De zegen wordt gegeven aan de gemeenschap, de bené mitswa-leerlingen, bruidsparen en vele anderen.

Er kunnen veel vragen gesteld worden bij de priesterzegen. Waarom hopen we deze zegen van God te mogen ontvangen? Wat betekent het voor God om ons genadig te zijn? En hoe kan Gods gelaat zich naar ons toewenden en op ons schijnen? Maar wat mijns inziens het meest interessant is, is wat God zegt nadat Hij de tekst van de zegen heeft geïntroduceerd: „Als zij mijn naam over het volk uitspreken, zal Ik de Jisraëlieten zegenen.” (Bemidbar 6:27) Hier blijkt dat in het aanbieden en ontvangen van de priesterzegen wij, als volk, een vaste relatie met God krijgen, met name door de verbintenis tussen onze namen. Eerder - in het boek Sjemot - werd gezegd dat God in het tabernakel „temidden van hen kan wonen.” (Sjemot 25:8) God zal in ons midden verkeren, als wij ons aan Zijn voorschriften houden. (Wajikra/Leviticus 26:12) Nu zijn onze namen met elkaar verbonden.

Als we het belang van namen in het Jodendom, maar ook in een meer universele betekenis, erkennen, dan is dit het moment waarop een statement wordt gemaakt. De analogie van het huwelijk aanhoudend, verbinden wij op dat moment onze naam door een verbindingsstreepje aan die van God. Een naamsverandering gaat gepaard met een gelofte. We spreken uit dat door het veranderen van onze naam er ook een symbolische verandering zal ontstaan in de aard van de relatie. Met de priesterzegen ontvangen wij Gods naam, en daarmee aanvaarden wij de uitdaging. We worden uitgedaagd om waardig te zijn, om het waard te zijn om onze naam verbonden te zien aan die van God. Wij handelen niet langer alleen uit eigen naam, wat wij doen wordt in verband gebracht met Gods naam. Ons gedrag kan leiden tot de verheffing, niet alleen van onze persoonlijke naam of die van onze gemeenschap, maar evenzeer van de naam van God.